

MŪSŲ LIETUVA

NR. 27 (1510) - SEMANÁRIO - 1977 M. LIEPA - JULHO 7 D. - 2,00 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

“Kronikos” penkmetis

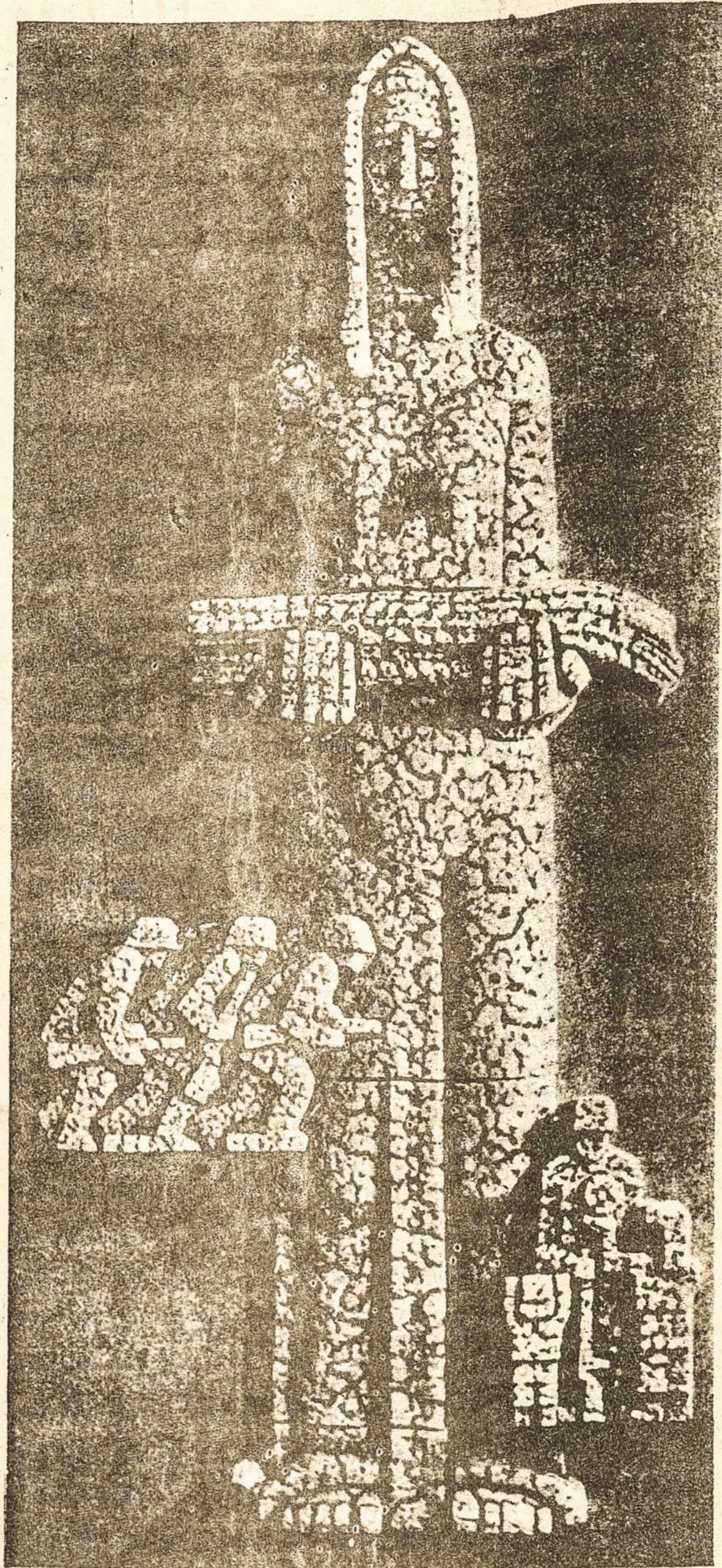
Kai laisvos išėivijos laikraštis sulaukia 50 metų, gėrimės iš-
tverme, bet kai slapto pagrindžio laikraštis Lietuvoje sulaukia pen-
kerių metų, stebėte stebimės. Laisvam laikraščiui lengviau yra
ištvėrti 50 metų nei pavergtam — penkerius. Š.m. kovo 19 d. su-
eina penkeri mėtai “Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikai”. Tai
iš tikrųjų nepaprasta sukaktis. Žinant, kokiomis sąlygomis tasai
slaptas laikraštis leidžiamas okupuotoje Lietuvoje, tenka svei-
kinti jo leidėjus, redaktorius, platintojus, nes jie su kiekvienu
numeriu rizikuoja savo laisve. O tų numerių iki šiol pasirodė jau
26. Daug kas nukentėjo, pateko į kalėjimus ir Sibiro lagerius, bet
pati “Kronika” nenukentėjo. Tuo stebisi ne tik saugumiečiai, bet
ir visas laisvasis pasaulis. Ak, to laikraščio turinys labai paprastas
— daugiausia religijos persekiojimo faktų rinkinys. Bet tai ir yra
deginanti žarija, kurios negali pakelti persekiotojai. Kaip karšta
žarija, taip ir nuoga tiesa degina. Čia ir glūdi “Kronikos” paveiku-
mas. Apologetiniai argumentai, nors ir labai įmantrūs, mažiau
veikia nei konkretūs faktai. Tuo būdu “Kronika” pataiko į pačias
jautriausias sistemos vietas, išvelka dienos švieson religijos nie-
kintojų darbus ir parodo jų niekšingumą.

* * *

“Kronikos” prestižą palaiko trys dalykai — jos slaptumas,
faktų tikrumas ir pasklidimas laisvajame pasaulyje. Jei “Kronika”
būtų oficialus laikraštis, netektų savo patikimumo ir būtų toks
pat sovietinis laikraštis kaip “Gimtasias Kraštas”, “Pergalė” ir kiti.
Tada jo žodis nebebūtų laisvas ir tiek pat tereikštų, kiek ir sovietų
atsiustų propagandinių agentų. Dabargi “Kronikos” informacijos
yra gaudyte gaudomos ir Lietuvoje, ir užsienyje. Tokiu laikraščiu
“Kronika” turėtų išlikti ir toliau. — Antra, jos prestižą išskėlė fak-
tų tikrumas. Sovietai bandė ir tebebando per porą sau palankių
kunigų paneigti visą “Kronikos” pateikiamą informaciją ir įtikinti
pasaulį, kad Lietuvoje klesti religijos laisvė, kad nėra jokio per-
sekiojimo. Kitaip tariant, sovietai nori suversti melą “Kronikai”,
bet jis neišvengiamai grįžta į sovietinės propagandos įstaigas. —
Trečia, “Kronikos” prestižą išskėlė jos paskleidimas ne tik lietuvių
išėivijos spaudoje, bet ir tarptautinėje plotmėje. Paskiri jos nu-
meriai perspausdinami lietuvių išėivijos laikraščiuose, paskui išlei-
džiami atskira knyga. Iki šiol jau išėjo trys tomai. Be to, jie ver-
čiami ir į kitas kalbas

* * *

Toks “Kronikų” paskleidimas pasaulyje yra stiprus smūgis
persekiotojams, reikšminga pagalba tikintiesiems. Jei “Kronika”
ištesės dar ilgą laiką, ji pasklis pasaulyje dar labiau. Išėivijos
veiksniai, matydami gyvą reikalą pagelbėti šioje srityje, stiprina
savo užmojus. Pradžioje “Kronika”, galima sakyti, užklupo išėiviją
nepasiruošusią tokiam žygiui. Dabar toje srityje jau gana daug
padaryta, nors ir nėra pajėgaus, visą veiklą koordinuojančio cent-
ro. Darbas vyksta iš dalies partizaniškai, bet entuziastingai. Pvz.
net ir lietuvių išėivijos spauda galėtų “Kronikas” žymiai plačiau
panaudoti, jeigu būtų aprūpinama greitu būdu naujais “Kronikos”
numeriais. Dabar gi jas perspausdina vienas dienraštis ir vienas
savaitraštis. Kita spauda nėra atitinkamai aprūpinama. Dėlto ne-
visa lietuviškoji visuomenė perskaito “Kronikas”. O jos vertos kuo
plačiausio paskleidimo. Su vertimais į kitas kalbas labai vėluoja-
masi. Tai apsunkina kelią į vietinę periodinę spaudą, kuriai daly-
kai turi būti nauji. Kai “Kronikos” tampa archyvine medžiaga,
būna įdomios istorikams, bet neaktualioms periodikai. Šiame fron-
te trūksta ir koordinacijos, ir organizacijos. Kaip ir visame lietu-

Taip vaizduoja savo tėvynę dailininkė K. Stoškienė “Dailėje” (1976 m.,
terakota, 215 x 110). Ši figūra išreiškia daugelio tautiečių jausmus

vių katalikų išėivių gyvenime, taip ir čia jaučiama stoka veiks-
mingo centro, pajėgiančio ne tik posėdžiauti, bet ir dirbti. Su tu-
rimom jėgom šiame fronte būtų galima daug daugiau padaryti,
nors negalima nematyti ir tai, kas padaryta.

T. Ž.

Mikrofonai Japonijoje ir Vilniuj

Vilnius. — “Tiesa” (III. 6)
skundžiasi, kad japonų komunis-
tų partijos būstinėje buvo užtikti
slapti mikrofonai, kad tai nesu-
derinama su konstitucija ir esąs
piliečių persekiojimas.

Laikraštis neparašė, nors tik-
riausiai žinomas jiems faktas,
kad praėjusią vasarą viena ok.
Lietuvos lankytoja iš Chicagos

Vilniaus turistams vežioti auto-
buse užtiko tokį mikrofoną ir
drauge su kita moterimi pasisten-
gė jį padaryti “neveikiančiu”.

OKUP. LIETUVOJE

— Ignalinos rajone šiuo me-
tu, veikia 556 agitatoriai,
dirba 377 politinformatoriai ir
daugybė kitų “aktyvistų”. Ypač
aktyviai esą dirbama religijos
niekinimo ir ateizmo propagavi-
mo srityje.

LIETUVIAI PASAULYJE

Fluminense / Estado do Rio de Janeiro, sexta-feira, 22 de abril de 1977

PE. ALDO RAMASAUSKAS É "CIDADÃO ALDEIENSE"

Argentina

LIETUVIŠKOS BUENOS AIRES MOKYKLOS naujuosius mokslo metus pradėjo balandžio 16 dieną. Aušros Vartų parapijos ir Susivienijimo Argentinoje mokyklos turi po du skyrius vaikams — mažiesiems ir vyresniesiems, specialų kursą suaugusiems. AV parapijoj vaikus moko A. M. Burbaitė, seselė Angelika, suaugusius — kun. A. Steigvilas. SLA mokykloje su vaikais dirba M. Barzdžiūtė ir I. Simanuskienė, su suaugusiais — Ž. Valentinaitė. Argentinos Lietuvių Centro mokykloje yra vienas skyrius vaikams ir vienas jaunimui. Mokytojauja N. Zavičkaitė ir E. Rudytė. Švietimo komisija nutarė atgaivinti tėvų komitetus, kurie turės rūpintis visokeriopa parama šioms mokykloms. Švietimo komisija taipgi yra dėkinga PLB švietimo tarybai už parūpintus vadovėlius, žemėlapius, skaidres.

Australija

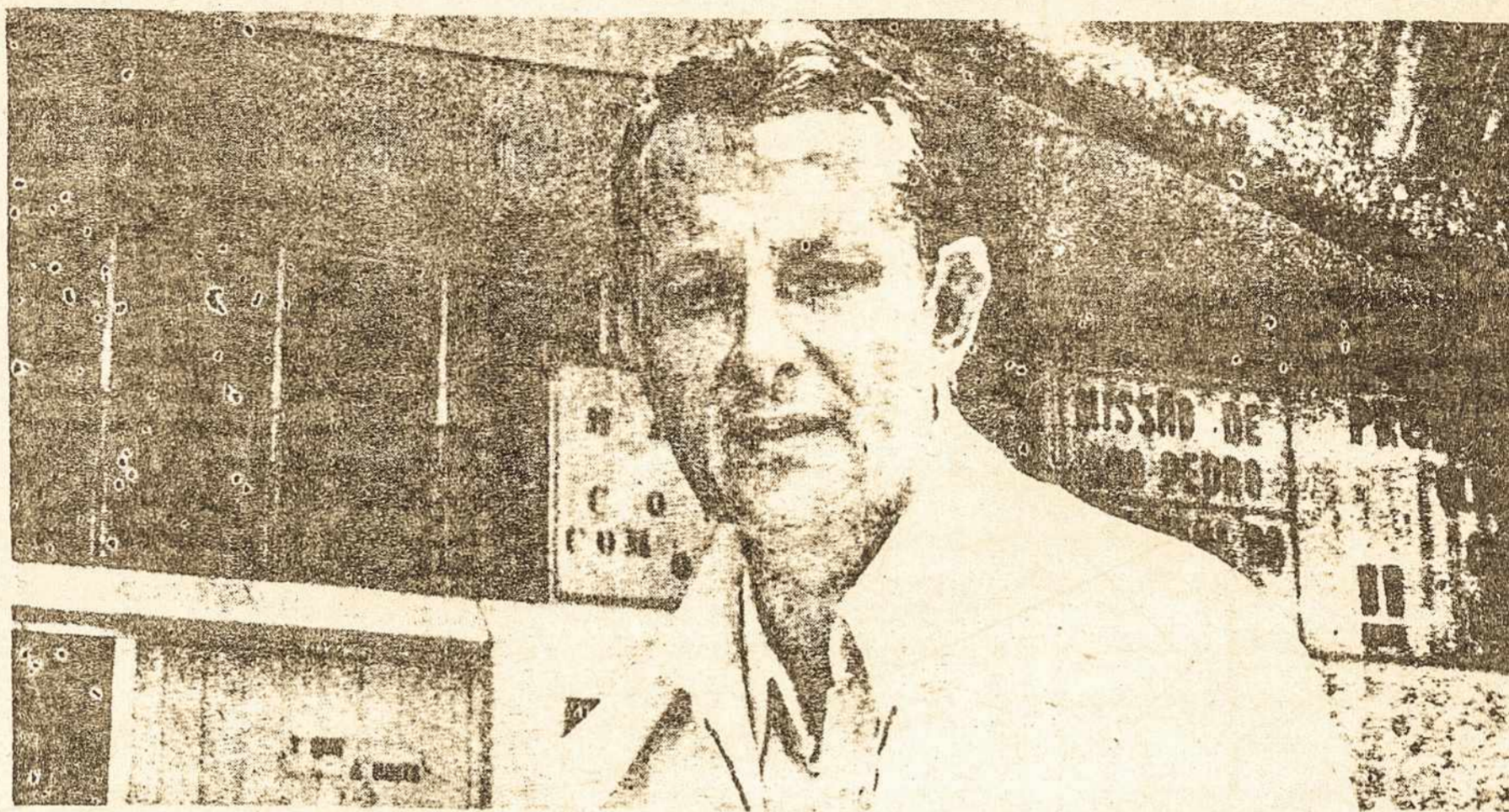
BALYS STANKŪNAVICIUS, š.m. kovo 19 d. susitikęs su Viktorijos premjeru R. Hameriu, painformavo jį apie rengiamą tautinę lietuvių skautų stovyklą Viktorijoje, kur atvyks ir nemažas skaičius lietuvių skautų iš užsienio. Motyvuodamas šiuo faktu, jis paprašė premjerą R. Hamerį finansinės paramos. Balandžio 5 d. B. Stankūnavičius buvo pakviestas premjero įstaigon suteikti platesnių informacijų. Po šio pasikalbėjimo premjeras R. Hameris pareiškė, kad jo vyriausybė tautinei lietuvių stovyklai skiria vienkartinę \$5.000 paramą.

Airija

VISOJE AIRIJOJE ir net airių parapijose Britanijoje platinamas iš Niujorko gautas kun. K. Pugevičiaus vadovaujamos Amerikos Lietuvių Katalikų Tarnybos laiškas, dėkojantis airiams katalikams už dėmesį sovietų persekiojimai katalikybei Lietuvoje. Jame pateikiama duomenų apie religijos persekiojimą, apie kalinamą N. Sadūnaitę, kuri darbo stovykloje kasdien turi pasiūti 70 porų pirštinių, apie pagrindinį laikraštį "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika".

JA Valstybės

LIUDAS SENIŪNAS, respublikininkų partijos kandidatas, gavęs 2.072 balsus, laimėjo rinkimus į Ann Arbor miesto tarybos narius Mičigano valstijoje. Jo varžovas demokratas L. Seelington tesurinko 1.571 balsą. L. Seniūnas yra pirmas lietuvis, susilaukęs rinkiminės pergalės Mičigano valstijoje. Jis yra gimęs Lietuvoje, pradžios mokyklą lankęs V. Vokietijoje, inžineriją baigęs magistro laipsniu Mičigano universitete, verslo administraciją baigęs magistro laipsniu Harvardo universitete. Atsakingas vedėjo pareigas eina Fordo bendrovės traktorių skyriuje.

Durante sessão realizada no último dia 12, o Legislativo de São Pedro da Aldeia aprovou projeto do Vereador Arceniro Vieira Sumar, líder do Prefeito Rubem Arruda Câmara (Arena), dando título de cidadania ao Padre Aldo Ramasauskas, Diretor do Hospital de São Pedro.

Visando esclarecer as razões porque foi concedido o "Título de Cidadão Aldeense" ao religioso, o vereador Arceniro Vieira apresentou em plenário vários argumentos. A concessão foi anunciada pelo Presidente da Câmara, Vereador Valdir Soares.

A CÂMARA MUNICIPAL DE SÃO PEDRO DA ALDEIA, no uso de suas atribuições legais,

RESOLVE

Art. 1.º — Fica concedido ao Padre ALDO RAMASAUSKAS, o Título de Cidadão Aldeense.

Art. 2.º — Esta Resolução entrará em vigor na data de sua publicação, revogadas as disposições em contrário.

Sala das Sessões, 12 de abril de 1977

JUSTIFICATIVA

De nacionalidade brasileira, nascido em São Paulo a 13 de junho de 1931, filho de Leo Ramasauskas, recentemente falecido, e de Dona Casimira Ramasauskas, o Padre ALDO RAMASAUSKAS aqui chegou por designação de seus superiores hierárquicos, a 20 de fevereiro de 1965, como Vigário de nossa Paróquia.

Com apenas dois anos em nossa cidade, a 17 de junho de 1967, fundou a Missão de São Pedro, com a implantação de um Hospital, atividade até então pioneira em São Pedro da Aldeia, exercendo a presidência da entidade sob o sacrifício natural de um órgão carente de recursos financeiros.

Como se não bastasse o seu empenho no setor de saúde, criou o Padre ALDO RAMASAUSKAS o Centro Educacional da Missão de São Pedro, que funciona em prédio da Paróquia, à Rua Dr. João Martins. Neste estabelecimento são matriculadas centenas de crianças, que a partir da alfabetização atingem todo o curso primário, contando com um corpo de professores

dotados de um bom nível didático.

Com os seus compromissos de ordem religiosa, desenvolve, paralelamente, atividades de caráter social e educativo.

Homem cuja atitude desassombrada se faz marcar, é alvo de críticas e análise por correntes diversas, que defendem o radicalismo da missão do Padre apenas como religiosa; mas, nem por isso, deixa-se esmorecer em sua caminhada.

Simples, porém, é a análise da qual se conclui que, entre erros e acertos, o Padre ALDO RAMASAUSKAS, vindo de outras plagas, vem demonstrando, durante os 12 anos entre nós, o seu dinamismo e, acima de tudo, o seu entusiasmo e amor à causa aldeense, fazendo por merecer, face ao acima exposto, esta honraria ora proposta através do presente Projeto de Resolução, cujo Diploma proponho à Casa lhe seja entregue por ocasião das solenidades comemorativas do 360.º aniversário de São Pedro da Aldeia, ou seja, a 16 de maio de 1977.

Sala das Sessões, 12 de abril de 1977

Venecuela

Motinos Diena šioje kolonijoje paminėta pirmąjį gegužės sekmadienį kun. Antano Perkumo atnašautomis Mišiomis dr. Vytauto Dambavyos rezidencijoje. Pamaldose dalyvavo beveik visas jaunimas ir nemažas skaičius vyresnio amžiaus tautiečių. Visi giedojo "Pulkim ant kelių" bei kitas lietuviškas giesmes. Po pamaldų jaunimas mamytės ap-

dovanojo gėlių puokštėmis, o sveikinimo žodį tarė Venecuelos Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirm. Aras Mažeika. Apie didžiulę motinų meilę vaikams galbėjo dr. V. Dambava, įpindamas prisiminimų ir apie savo motinos, geraširdiškumą.

Lenkija

VROCLAVO LIETUVIŲ SEKLYČIOJE šį pavasarį įvyko įdomi Jono Bastakio-Bastakevičiaus medžio šaknų skulptūrų paroda. Jų autorius

yra gimęs ir augęs Lietuvoje, Tauragės rajone, jaunystėje susidomėjęs medžio apdaila, vertęsis staliaus amatu. J. Bastakis, tapęs pensininku, dabar turi daugiau laiko šaknų pajieškoms. Daug jo kūrinių iškeliauvo į kitas šalis turistų lagaminuose, tačiau jo kambarys vis dar primena muzėjų, kuriame sutelkta apie 100 skulptūrų. Originaliu J. Bastakio menu grožėjosi ir Vroclavo lenkų visuomenė vroclaviečiams surengtose parodose.

Daug baltiečių vergų stovyklose

Asmeninis pokalbis su rusų disidentu Bukovskiu, keliaujančiu po Šiaurės Ameriką

Rusų disidentas VLADIMIRAS BUKOVSKY š.m. gegužės pradžioje lankėsi Kanadoje, kalbėjo psichiatrų suvažiavime Toronte ir turėjo pasimatymą su baltiečių atstovais, kuriame dalyvavo ir "TŽ" atstovas. Čia pateikiame laisvai atpasakotus svečio preiškimus.

— Visų pirma mums, baltiečiams, rūpėtų ne tiek Sov. Sąjungos valdžios, kiek rusų tautos nusistatymas Baltijos valstybių atžvilgiu. Kaip į jas dabar žiūri eiliniai žmonės?

— Baltijos valstybės eiliniams rusams tebėra atskiri kraštai, netapatinami su Sov. Sąjunga. Rusams jie yra užsienis, kurin jie mielai važiuoja atostogų, bet ten nuvažiavę jaučiasi svetimi. Taip pat ir baltiečiai rusus laiko svetimais žmonėmis.

— Ar Jums teko lankytis Baltijos kraštuose?

— Trumpam buvau ten nuvykęs jaunystėje (dabar V. Bukovskis yra 34 m. amžiaus), bet ilgiau neteko ten pabūti.

— Ar būdamas koncentracijos stovyklose sutikote baltiečių?

— Taip ten jų yra daug, ypač lietuvių. Ir tai dėlto, kad lietuviai ilgiausiai ir stipriausiai priešinosi sovietinėm pajėgom. Estai ir latviai savo rezistenciją greitai sustabdė ir dėlto jų mažiau pateko į konc. stovyklas. Pažymėtina, kad jose baltiečiai yra vyresnio amžiaus, suimti tuoj po karo ir gavę ilgalaikes bausmes.

— Gal atsimenate baltiečių kalinių pavardes?

— Atsimenu jų keletą iš Permės konc. stovyklos, kur man teko ilgokai pabūti. Ten buvo pvz. estas Valdeman, latviai Grabans, Aselbaumas, lietuviai Matusevičius, Galdikas, Šmitas, Dragūnas.

— Ar tose stovyklose visą laiką gyvena tie patys kaliniai, ar atvežami vis nauji?

— Pasikeitimų būna ypač tada, kai kur nors įvyksta didesnis pašipriešinimas. Pvz. kai Lietuvoje įvyko demonstracijos (Kalantos susideginimo proga?), atsirado nauja banga kalinių.

— Kaip atrodo gyvenimo sąlygos sovietiniuose lageriuose?

— Jei kaliniai nusilenkia visiems varžtams, įsakymams, nerengia bado streikų, gali pakenčiamai ramiai gyventi ir išlaikyti daug metų. Aš pvz. nebuvau iš tų paklusniųjų — kartą badavau net 26 dienas, gaivindamasis tik vandeniui.

— Dabar daug kalbama ir rašoma Vakaruose apie psichiatrinis sovietų kalėjimus. Ar juose bandoma pakeisti žmonių galvosena, t.y. "išplauti smegenis"?

— Tai naujas bausmės būdas. Jau pats faktas, kad žmogus prievarta esi uždromas psichiatrinėje ligoninėje su tikrais ligoniais, sudaro didelę kančią. Ten psichiatrai stengiasi ne pakeisti žmogų, bet jį palaužti radikaliais, depresiniais vaistais. Aš buvau laikomas vadinamame "Serbskij Institut" ir kitur du kartus. Pirmą kartą išlaikė pusantų metų, antrą — 8 mėnesius. Ten psichiatrai stengėsi nustatyti diagnozę kas yra "ne-normalaus" su manimi. Manęs ten betgi nepalaužė. Dar turiu pastebėti, kad Sov. Sąjungoje yra dvi psichiatrų srovės — Maskvos ir Leningrado. Pirmoji yra linkusi bendradarbiauti su KGB bei vykdyti jų įsakymus, antroji laikosi daugiau mokslinio metodo.

— Jau minėjote, kad konc. stovyklose yra daug baltiečių. Kaip galėtų jiems padėti užsienyje gyveną tautiečiai?

— Yra įvairių būdų. Pirmiausia reikėtų palaikyti ryšį su žmogaus teisėms ginti bei Helsinkio susitarimų vykdymui sekti grupėmis Lietuvoje (per Tomą Venclovą) ir kitur. Antra, kelti viešumon Helsinkio sutarties laužymo faktus, skelbti suimtųjų pavardes, rašyti peticijas vyriausybei, rengti demonstracijas, rašyti laiškus suimtiesiems. Pastarieji, žinoma, tų laiškų, negaus, bet juos skaitys sovietinės valdžios pareigūnai. Nuolatinis spaudimas iš Vakarų turi savo reikšmę.

— O kaip su siuntiniais? Ar galima juos siųsti į konc. stovyklas?

— Taisyklės siuntiniams yra gana griežtos. Kalinys neturi teisės gauti siuntinių, kol nėra atlikęs pusės bausmės. Po to jam leidžiama gauti vieną siuntinį į metus iki 5 kg. svorio.

— Girdime, kad vienas po kito sovietų disidentai išleidžiami į Vakarus. Įdomu, kaip Jums pavyko pasiekti laisvąjį pasaulį?

— To aš nežinau. Apie išsiuntimą užsienin aš nieko nežino-

jau. Dalykas paaiškėjo, kai gavau pasą ir atsidūriau lėktuve. Kodėl aš buvau parinktas mainais už Čilės komunistų veikėją Corvalan, man ir dabar nėra žinoma.

— Ar buvote patenkintas, kad galite išvykti užsienin?

— Pirmąjį momentą jaučiausi laimingas, bet vėliau tas jausmas dingo. Aš būčiau mieliau pasilikęs Sov. Sąjungoje kaip laisvas pilietis.

— Užsiminėte apie laisvę. Kokių būdu Sov. Sąjungos tautos ir žmonės galėtų atgauti laisvę — revoliucija, karu, evoliucija...?

— Aš netikiu į revoliuciją. Tai žiaurus, kruvinas kelias, kuris veda į kitą diktatūrą, net žiauresnę. Išsilaisvinimas Sov. Sąjungoje gali ateiti evoliucijos būdu, nuolat plečiant piliečių teises, švelninant varžtus. To negalima laukti iš kariuomenės. Kareiviai yra, galima sakyti, kaliniai, o karininkai, ypač augštieji, yra neostalininkai. Dėlto aš abejoju, ar kariuomenės įsikišimas ką nors pagerintų.

— Visiems žinoma, kad dabartinė sovietų valdžia bei visa santvarka laikosi karine ir politine jėga. Ar komunizmas galėtų išsilaikyti Sov. Sąjungoje be minėtosios jėgos?

— Ne. Dabartinis režimas yra ne tiek idėjinis, kiek prievartinis.

— Kuriose geografinėse srityse jaučiama stipresnė kova už žmogaus teises?

— Ji yra gana gyva Maskvoje ir kituose didžiuosiuose Sov. Sąjungos miestuose, Lietuvoje, vakarinėje Ukrainoje, Gruzijoje, Kaukaze.

— Ar žydai dalyvauja tame sąjūdyje?

— Dauguma žydų nori emigruoti iš Sov. Sąjungos, nes ten gyvenimo sąlygos jiems yra sunkios. Jie kovoja už teisę emigruoti. Valdžia išleidžia kas mėnesį maždaug po 1000 žydų.

— Kokį vaidmenį atlieka religija?

— Komunizmo kaip idėjos įtaka yra sumažėjusi, ir daugelyje širdžių liko tuštuma. Dėlto susidomėjimas religija, mistika yra ypač gyvas inteligentijoje, akademinuose sluogsnuose ir jaunimo eilėse. Iš religinių bendruomenių daugiausia veržlumo bei aktyvumo rodo baptistai.

— Minėjote, kad gavote sovietinį pasą. Ar tai reiškia, kad galite grįžti Sov. Sąjungon?

— Taip, turiu galiojantį Sov. Sąjungos pasą, tebesu jos pilietis, bet ar galiu grįžti — nežinau. Tai paaiškėtų tik nuskridus Maskvon. Ką jie darytų su manimi, tik Kremlius nežino.

— Kur planuojate apsigyventi?

— Apsigyvensiu Britanijoje ir ten rašysiu knygą, be to, tęsiu kovą už žmogaus teises.

Padėkojom svečiui už pokalbį ir palinkėjom sėkmės. Šis pokalbis įvyko 1977. V. 3 estų pastatytuose Tartu kolegijos rūmuose.

T. Ž.

SPORTAS

NEPRIKLAUSOMOJE LIETUVOJE

Kasmetinės futbolo rungtynės tarp Kauno ir Klaipėdos rinktinių nepriklausomoje Lietuvoje būdavo įdomus įvykis. Atgavus Vilniaus kraštą, į tas varžybas buvo įtraukti ir Vilniaus rinktinė. Keistu sutapimu pirmosios ir paskutinės futbolo rungtynės tarp laikinosios ir tikrosios sostinės įvyko 1940 m. birželio 15 d., t.y. kai sovietų raudonosios armijos daliniai okupavo Lietuvą ir palaidojo jos nepriklausomybę.

Klaipėdos mieste veikė stiprus ir aktyvus lietuviškas sporto vienetas — Klaipėdos KSS. Iki nacių įsigalėjimo Vokietijoje Klaipėdos miesto rinktinę savo pajėgiais ir disciplinotais žaidėjais sustiprindavo vietinis vokiečių sporto klubas "Spielvereinigung".

Londonė įvyko turtingiausias (\$100.000) kada nors Anglijoje rengtas lauko teniso turnyras. Vitas Gerulaitis laimėjo II v. Jis nugalėjo visus priešininkus, tik baiginiame žaidime pralaimėjo amerikiečiui E. Dibbs 7 — 6; 6 — 7; 6 — 4. E. Dibbs vedė žaidimą, tačiau dažnai neatsilaikydavo prieš stiprius V. Gerulaitčio smūgius. Šis laimėjimas Vitui buvo vertas \$15.000. Dovanas laimėtojams įteikė princesė Aleksandra. Amerikos lauko teniso sąjunga paskelbė 1976 m. geriausių žaidėjų dešimtuką, kurin įeina ir Vitas Gerulaitis.

Maskvos olimpiadoje kiekvienos dienos varžyboms bus parduodama 450.000 bilietų. Pusę tų bilietų gaus Maskvos gyventojai. Likusi pusė bus padalyta tarp svečių ir kitų valstybių ir likusios Sov. Sąjungos dalies Tokiu būdu užsienio svečiai tegaus ketvirtadalį dienos bilietų.

TIESA IR GYVENIMAS

Kritikuojamās

KATALIKŲ IR KOMUNIZMO DIALOGAS

Amerikos prezidento Jimmy Carterio aiški laikysena Sovietų Sąjungos atžvilgiu, jo puoselėjamas nusigrėžimas nuo detentės su Kremliumi, neatlaidi kova už žmogaus teisių įgyvendinimą visame pasaulyje įskaitant Sovietų Sąjungą, pradėjo nešti vaisius.

Visoje geros valios Vakarų kraštų spaudoje pasirodė daugybė rašinių, kurie atidengia Sovietų klastas. Pastebėtina, kad tam tikrų kritiškų pasisakymų susilaukė ir kai kurių Vatikano užsienio politikų puoselėta detentė. Tokią politikos kryptį kritikuoja ne tik daugelis vyskupijų laikraščių, bet ir eilė kardinolų, vyskupų, teologų ir pasauliečių katalikų. Iš jų tarpo išskirtinai minėtini Kinijos kardinolas Yu Pin (dabar Taiwanė), Lenkijos kardinolas Višinskis, ukrainiečių kardinolas Slypij, vokiečių kardinolas Hoffner, italų kard. Albino Luciani ir daugybė kitų.

Bažnyčios vadovai, atidžiai sekdami Sovietų puoselėjamo ir pasaulinio komunizmo judėjimą, nevengia pasakyti tiesą ir pabrėžti, kad dabartinė Bažnyčios padėtis komunizmo gresmėje "yra kritiška" ar "kritiška daugiau, kaip daugelis mano". Štai kai kurių rašinių antraštės: "Komunistų planas Bažnyčiai sunaikinti", "Komunizmas — Bažnyčios rimčiausias priešas", "Komunistai užmušė tūkstančius kunigų", "Trojos arklys Dievo namuose" ir pan.

Minėtu klausimu pasisakė ir Vatikano dienraštis "L'Osservatore Romano". Čia italų kardinolas Albino Luciani aiškiai rašo, kad "nėra bet kurių galimybių marksizmo ir krikščionybės dialogui". Kardinolas Luciani nedviprasmiškai kritikuoja tuos katalikų vadovus, kurie mėgino pasidaryti komunistų draugais ir su jais derėtis.

Tačiau ypatingą pasaulio katalikų vadovų ir jų spaudos dėmesį sukėlė amerikiečio kunigo Robert J. Fox ilgas (kelių serijų) studijinis rašinys "The Communist Plot to destroy of Church" (Komunistų samokslas, sunaikinti Bažnyčią), paskelbtas "National Catholic Register".

Kun. Fox pasiremdamas daugybe faktų, čia atidengia komunistų kėslus bei samokslą paimti į savo rankas ne tik katalikų Bažnyčios, bet ir viso pasaulio krikščionių Bažnyčių, o vėliau ir kitų religijų kontrolę į savo rankas.

Pirmiausia autorius sustoja prie popiežiaus Pijaus XI. 1937. III. 19 paskelbtos enciklikos "Apie ateistinį komunizmą", kurios 40 metų sukaktį minime dabar. Ji įnešė daug aiškumo. Tačiau šiuo metu reikalinga atnaujinimo. Tai nesunku padaryti, nes visi vėlesnių laikų popiežiai, įskaitant ir dabartinį pop. Paulių VI, yra antikomunistai.

Naują encikliką komunizmo reikalu paskelbti reikia ir todėl, kad Kremlius planuoja š. m. liepos mėnesį komunistų stiliumi sušaukti įvairių religijų grupių konferenciją jų jau išbandyta taktika "pasaulio taikos reikalu". Daromos pastangos sutraukti į suvažiavimą įvairių religijų vadovus, įskaitant kai kuriuos vyskopus, kunigus ir vienuolius, ir juos panaudoti bolševizmo plitimo tikslams.

Naujoji enciklika turėtų detaliai išaiškinti blogį, kurį neša komunizmas ir įspėti pasaulį dėl grėsmės iš jo pusės.

Kun. R. Fox toliau rašo, kad marksistinė filosofija, nors ir prievarta primesta, šiandien dominuoja beveik pusę žmonijos. Vien tik Kinijoje 850 mil., Sovietų Sąjungoje 250 milijonų gyventojų. Komunizmo vadai, siekdami savo tikslų, Vakarų pasaulyje

stengiasi apie religijos reikalus nekalbėti. Tačiau, pagal autorių, K. Markso šūkis "Religija yra opiumas liaudžiai" ir Lenino posakis "Religija yra sugedęs likeris" visoje visumoje tebegalioja ir turi būti neatlaidžiai vykdomas. Nesą jokių duomenų, kad nuo šių šūkių būtų atsisakyta.

Toliau autorius nurodo, kad bolševikai visomis išgalėmis stengiasi pajungti Bažnyčias taip, kaip pajungė savo krašto ortodoksus. Nurodo ir religijos naikinimo duomenis. 1914 m. Rusijoje buvo 79,767 bažnyčios bei koplyčios, o 1973 m. tikrai 7,500. Senaisiais laikais Maskvoje cerkvių buvo, kaip sakydavo rusai, "keturiasdešimt kartų po keturiasdešimt", t. y. 1600, dabar tikrai 26. Ir tai dauguma jų laikomos ne maldos tikslams, bet turistiniams reikalams. Ta pačia proga autorius skelbia ir religijos naikinimo Lietuvoje duomenis, kurie mums gerai žinomi.

Asmenys, susirūpinę katalikų Bažnyčios likimu, didelį dėmesį kreipia į Italiją. Nurodo, kad raudonoji žvaigždė jau kabo virš šio krašto. Kremlius deda visas pastangas, kad Italijoje išgalėtų komunistai ir kad jų pagalba būtų sugriautas didžiausias jų karinis priešas — NATO sąjunga. Ne paslaptis, kad Gaetoje, pusiaukelėje tarp Neapolio ir Romos, yra didžiausia JAV VI laivyno bazė ir NATO pietinės srities karinė vadovybė.

Krikščionims demokratams ir kitoms partijoms nepasisekė iš-

spresti Italijoje daugelio ekonominių ir socialinių klausimų. Praeitų metų rinkimų metu komunistų partijai pavyko Italijoje laimėti visą ketvirtadalį italų rinkiminių balsų. Tiesa, jie nėra daugumos parlamente, bet ir be daugumos gali pasiekti valdžią. Atrodo, kad šiam reikalui ruošiasi. Be ko kita, paėmė į savo rankas didžiausio darbo unijos — CGLI kontrolę. Akcijos tikslas — sudaryti Sovietams sąlygas įsitvirtinti ne tik Italijoje, bet ir Adrijos bei Viduržemio jūrų pakraščiuose. Sąlygos iš dalies palankios, nekomunistinė visuomenė nevieninga, veikia 31 partija... Labai lengva sukelti anarchiją, kuriai italai iš prigimties palankūs.

Kas įvyktų su Italija ir Vatikanu, jei komunistai paimtų Italijoje valdžią į savo rankas? Į šį klausimą bando atsakyti minėtas R. Fox. Štai keletas jo atsakymo punktų.

Italijos komunistinės valdžios autoritetai paskelbtų formalią deklaraciją, pagal kurią Vatikanas netektų nepriklausomos valstybės statuso. Jo teritorija virstų "Italijos dalimi" ir būtų Romos miesto administracijos valdoma. Visa Bažnyčios nuosavybė būtų konfiskuota — Vatikanas netektų savo pajamų šaltinio, nebegalėtų atlikti daugelio savo uždavinių. Visi iš užsienio suvažiavę katalikų studentai ir dvasininkai būtų iš Vatikano ir Romos išvaryti. Vatikano muziejai, Šv. Petro bazilika, meno turtai, bibliotekos, rinkiniai būtų nusiauvinti, paskelbti "liaudies nuosavybe" ir paversti bolševikiniais muziejais, kaip buvo padaryta Maskvoje, Leningrade ir kitose Sovietų užimtose srityse. Bažnyčia būtų paskelbta "kontrrevoliucine", popiežiui būtų uždrausta palaikyti ryšius su įvairių kraštų vyskupais, jis veikia taptų bolševikų belaisviu.

Minėtas R. Foxo rašinys sukėlė didelį dėmesį tikinčiųjų tarpe. Gauta daug palankių atsiliepimų. Reikalaujama tuoju nutraukti kai kurių Vatikano pareigūnų puoselėjama detentę su Sovietų vadais, atsisakyti pataikavimo jiems ir grįžti į tvirtą Bažnyčios kelią.

DRAUGAS

b. kv.

Kas aukoja lietuviškai spaudai, remia gyvybines lietuviybės pastangas.

VYRESNIOSIOS KARTOS BALSAS

Jie užaugo Pirmojo Pasaulinio karo metu, kai kurie jų su tėvais bėgo į Rusiją, vargo, skurdo, vėliau grįžo į besikuriančią Lietuvą. Jie išgyveno rusų revoliucijos pirmąsias konvulsijas, į kurias tuomet žvelgė išpustomis, vaikiškais akimis.

Jie laisvai pasirinko lietuvišką gyvenimą, jie ryžtingai atmetė rusų ir lenkų įtaką. Jie kūrė savitą Lietuvos veidą.

Jauni, neprityrę, neretai savamoksliai, jie su giliu istorinės misijos įsitikinimu modeliavo Nepriklausomos Lietuvos gyvenimą.

Jie išgyveno kruvinus pirmuosius sovietinės okupacijos metus, matė jų rankomis pastatytos Lietuvos valstybės žlugimą.

Jie regėjo vokiečių žiaurumus, matė spygliuotomis vielomis aptvertus getus, regėjo rusų belaisvių naikinimą, išgyveno badą. Jie rizikavo savo gyvybes pagrindžio veikloje. Jie siuntinėjo sunkiai sutaupytą maistą saviesiems koncentracijos stovyklose. Jie laukė karo galo ir tikėjosi laisvės Lietuvai.

Jie turėjo rinktis tarp lėtos mirties sovietiniuose "gulaguose" ir greitos mirties pavojaus Vokietijos bombardavimuose.

Vokietijoje, jie kentė badą, girdėjo bombų kritimą, laidojo žuvusius. Vėliau, jie gyveno lageriuose, sugrūsti kaip galvijai tvarte, paženklinoti DP stigma. Jie laukė pirmos galimybės išvykti darbams — bet kur...

Naujuose kraštuose jų įsikurimas nebuvo rožėmis išklotas. Jų pačių žodžiais: "Žiauru, kai apleidi savo tėvų žemę ir pradedi kurti gyvenimą iš naujo, nemokėdamas naujo krašto kalbos. O tokį išbarstytą gyvenimą visi turime tęsti po visus pasaulio kontinentus, ir turime tik gintis, kad neišnyktume ir nenutautėtume svetimuose kraštuose begyvendami; kad svetimų kraštų žvėrbūs vėjai neišmestų mūsų iš tėvynės kelio".

Tautinių šokių grupė "Nemunas" iš Brazilijos, sėkmingai dalyvavusi Vasario 16 programoje Buenos Aires mieste, Argentinoje. Jos vadovas — Jonas Lukoševičius
Nuotr. A. Kirstuko

Vienos kartos gyvenimo krūvis! Per tą ilgą gyvenimo kelionę susikrovė jų širdyse niekad neužmiršti tautiniai jaunystės idealai, gausūs apsilimai, kartelio ir vilties sluoksniai, bei didelis noras pamokyti, graudenti jaunesniąją kartą. Duoti tai jaunesniajai kartai ilgo patyrimo ginklą į rankas.

Amerikos kontinente, mes vyresniųjų neklausom. Mes esame pragmatikai. Mes viską geriau žinome:

— Mama, tu nesupranti.

Be to, mes neturime laiko klausytis graudenių. O jau ko, ko, bet barimų, tai mums nereikia! Naujame

žemyne, mes pamiršome mūsų senosios kultūros pagrindinę ir svarbiausią taisyklę:

"Išeik sesule,
Nuo balto stalelio
Palenk galvelę senai
motinėlei".

Šiandieną mes nelenkiame galvos pamatę žilus plaukus. Mūsų dėmesys yra veik išimtinai nukreiptas į jaunimo pusę. Mes pamirštame, kad jaunimo veiklos atsvarai išgauti yra būtina ant kitos svarstyklių lėktės sukrauti vyresnių žmonių patirties ir patarimų svarsčius.

Mūsų kultūroje kadaise buvo teikiama didelė svarba vyresniųjų pamokymams:

"Gal tu neturėjai
Tikros motinėš,
Kad nesudraudė
Tavęs jaunuolėš?"

* * *

Gal mums atėjo laikas prisiminti senasias tradicijas, tautos bruožų formavimosi nuostatus ir... išklaudyti? Ach, juk išklaudyti ir klausyti yra du skirtingi dalykai...

Dirva (jnr)

Laisvė

— Mano žmona visuomet daro, ką nori.

— O tu?

— Aš irgi darau, ko ji nori.

Žvaigždės ne vietoj...

Garsus astronomas Vilhelmas Struvė, Pulkovo observatorijos vedėjas, buvo truputį keistas žmogus ir nemėgo bendrauti su kitais. Vieną dieną į observatoriją atvyko augšti svečiai: didysis kunigaikštis Michailas ir visas būrys palydovų, apsaugstytų ordiniais bei žvazgdėmis. Struvė buvo nepatenkintas ir vos atsakinėjo į smalsuolių klausimus. Žvaigždėti ponai ėmė šaipytis iš "šemyniškai" apsirengusio Struvės. Didysis kunigaikštis pasakė kandžiai:

— Mano ponai! Čia visai nėra ko šaipytis, nes, suprantama, mūsų garsusis astronomas sumišo, pamatęs tiek žvaigždžių nederamose joms vietose...

ŠYPSENAS Parinko Pr. Alš.

Karai

Izraelio mokykloje mokytojas aiškina senovės žydų karus su romėnais. Mokinys pasikelia ir klausia:

— Pone mokytojau, o kurioje pusėje tada kariavo amerikiečiai?

Skola

Vyras: Žinai, brangioji, ši kartą aš nieko nepirksiu tau vardinių progų, bet už tai užmokėsiu tavo skolą siuvėjai.

Žmona: Tai būtų kvailas dalykas. Juk tai ne jos, bet mano vardinės!

Uždarbis

Vienoje Šiaulių dirbtuvėje:

— Kodėl dabar mums išmokamas uždarbis kiekvieno mėnesio 27 dieną, vietoj pirmos?

— Ar dar nežinai? Tam, kad užtektų iki pirmos!

Gera dovana

— Ką nupirko tau žmona vardinių progų?

— Gražią dėžutę cigaretėms sudėti.

— Bet juk tu nerūkai!

— Aš tai ne... bet ji rūko!

Taupymas

— Žinai, mano žmona pradėjo taupyti pinigus.

— Iš tikro? O nuo ko ji pradėjo taupymą?

— Uždraudė man rūkyti cigaretes...

Menas

— Savo paveiksluose aš noriu būti augščiau minios!

— Tuomet piešk įskabas!

MŪSU LIETUVA Ilgiesiems

GALVOSŪKIAI

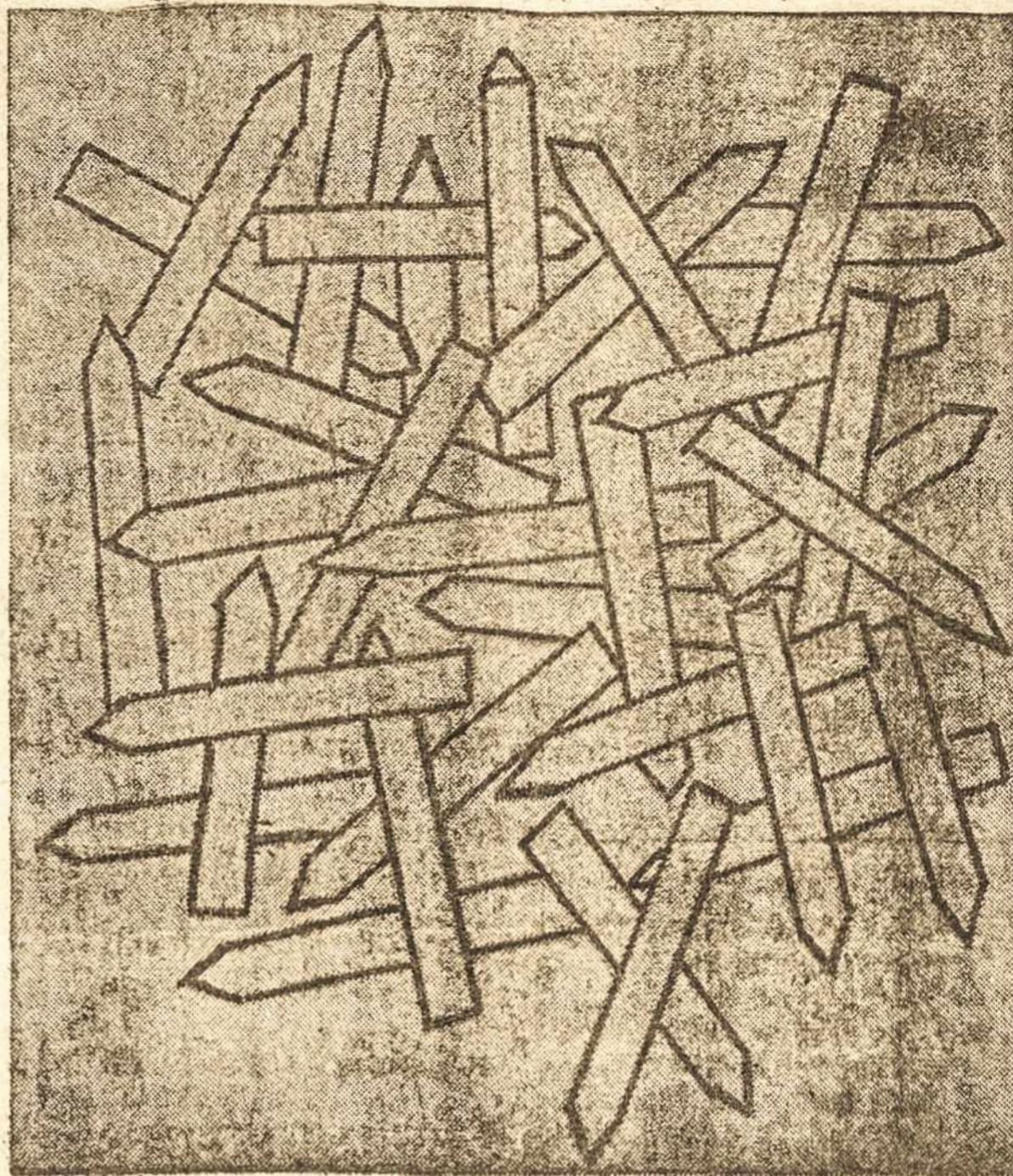
I (mislė)

Dieną kaulus nešioja, naktį žiopso. (10 taškų).

II (žodžių žaidimas)

Akyla, greita, gudri,
Visur labai apukri.
Ūkininkams ji žalinga,
Paukščiams — pražūtinga.
Jei tik pagalvosi,
Vardą jos žinosi.
Paskutinę raidę vėl nutrink,
Dvi kitas ten prikabink —
Tai bene gražiausia,
Medžio dalį gausi. Kas tai?

(Žiūrėkite brėžinį). Matote daug nupieštų pieštukų. Suskaičiuokite, kiek jų čia yra ir man praneškite.

Valgė Jonas
Keptą žuvį
Ir prikando
Sau liežuvį.
Gaila Jono.
Ir žuvelės,
Ir liežuvio,
Ir dainelės.
Piešė Daina Tijūnėlytė,

Dariaus Girėno lit. m-los 8 sk. mok.

MOKYKLA

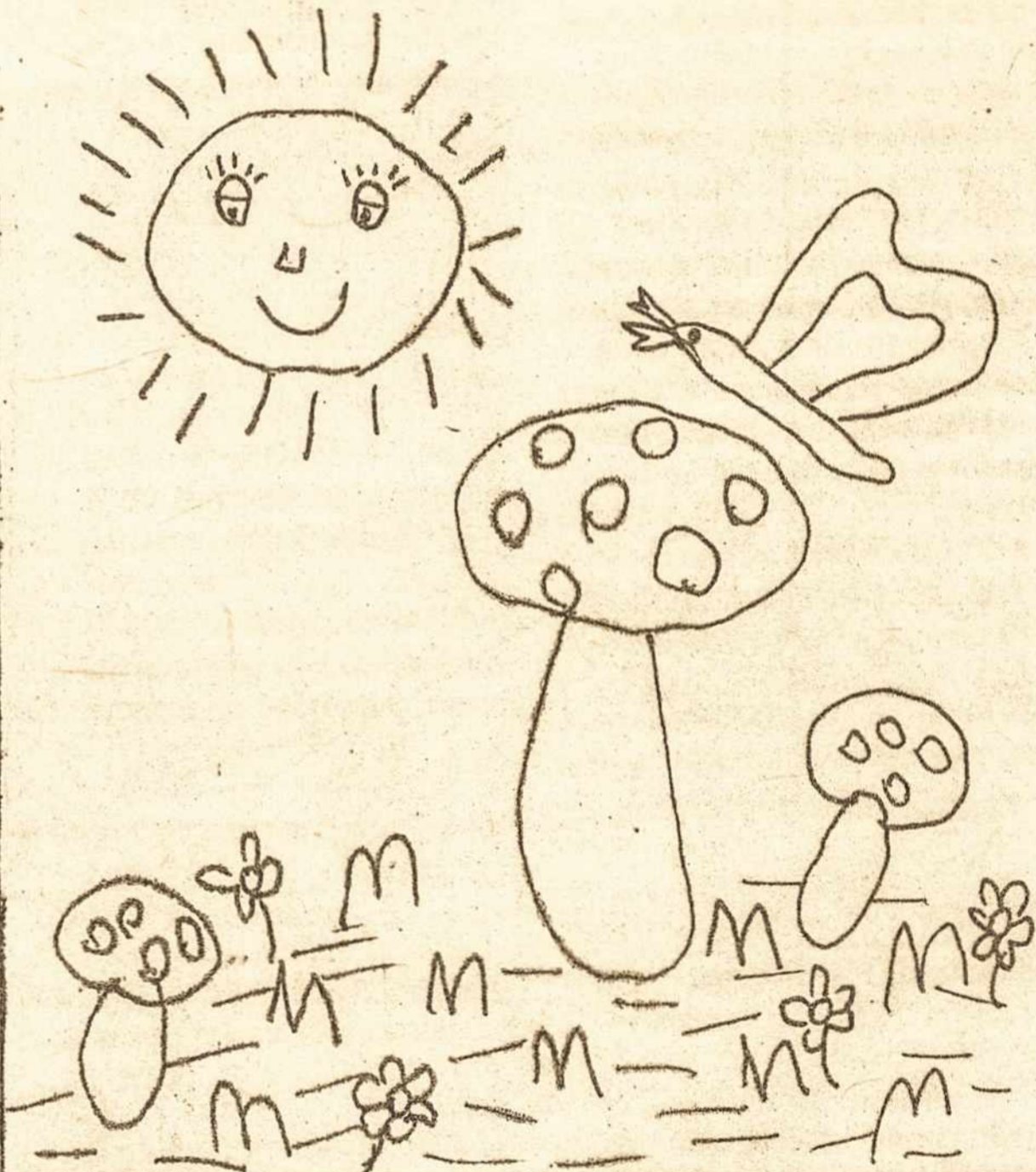
1975 metai buvo mano paskutiniai metai Montrealio lietuvių mokykloje. Aš džiaugiuos, kad nebereikės kiekvieną šeštadienį anksti kelti ir skubėti į mokyklą.

Bet aš vis dėlto galiuos. Visi tie mokytojai, kurie mus mokė, man buvo labai naudingi. Jie kantriai dėjo visas savo pastangas, kad mes ką nors išmoktume. Aš esu patenkinta, kad aš ką nors išmokau apie lietuvių tautą, kalbą, geografiją, istoriją ir literatūrą. Aš žinau, kad mane mokykla išlavino. Dabar, kai kuri mano draugė, kuri nėra lietuvė, manęs paklausia apie Lietuvą, aš jai atsakau, net sekundę neabejojus. Ir man nėra gėda pasakyti visiems, kad aš esu lietuvė.

Vieni sako, kad mokykla niekam tikusi, kad mokytojai niekus sūnka. Bet, jeigu jie pagalvotų nors truputį, kiek tie mokytojai mums gerą padaro... Žinau, kad pyktis užima, kai visą savaitę dirbi ir penktadienio vakare reikdą sėsti ir užbaigti lietuvių pamokas. Bet argi tai yra per daug pasiaukojimo savo kraštui ir kalbai!

Štai, ką man ši mokykla davė. Aš tikiu, kad visi jauni lietuviai eis į lietuviškas mokyklas, kad jie gautų tokia dovana, kokia aš gavau.

Ina Lukoševičiūtė,
baigusi 9 sk. Montrealio lietuvištinę mokyklą. Kanada
("Liepsna")

Piešė Klaricė Bacevičiūtė, 5 metų, V. Zelina, S. Paulo

PIEŠIU VĒLIAVĒLĒ

Piešu vēliavēlē,
Palemķes galveļē,
Langellai pirkelēj.
Baltuoja apšalē,
Klēmē pučia vējas,
Ir šaltis net brašķa,
Krosny žagarēllai
Ugnelēje trašķa.
Už tvoros berķzēllis,
Šerkānu baltu puoštās,
Žaluoja mišķelis,
Eglutēm apjuoštās.
O dangū apsagstē
Aukstīnēs žvaigķdelēs,
Ir krīnta ant zemes
Lengvutēs snaiģelēs.

Mano vēliavēlē.
Stiebu aukštyn kyļa,
Lietuva tėvynē
I mane prabyļa.
Gintarus, jūrā
Man mena geļtonā,
Zālā rūtom kvēpā,
Meilē dega raudonā.
Širdelē lietuvio
Krūtīnēje plaka,
Kloju aš meilē
Lietuvai takā.
Nemunas, šēsupē,
Srūva po ledā,
Bēķ, baltas līģell,
Skīnķ kelļā ķardū.

Alb. Kaldonē

GĒLĒ

Gēlē — raudona rozē,
Ji liečļa mano širdī,
Ji rodo meilē artimūi
Ir... dovanā mamytēi.

Gēlē — balta lelīģa,
Kur reišķia ramyģē.
Ji rodo meilē Viešpācīui,
Ji — dovanā Velyķonai.

Deputē Zmuidzīnālē,
Los Angeles lit. m-los mokiņē,
"Saulītēs Spīndulīģē."

PRANEŠIMAS

"ŽALGIRO" STOVYKLA

Vaikų stovykla žiemos atostogų metu bus liepos (juho) 17-24 dienomis Caučala vietovėj, pp. Bagdžiaus ir Magylos vasarnamiuose.
Priimami vaikai nuo 7 iki 18 metų. Įsirašyti galima pas Vandą Pumpu-tienę (telef.292.7197) arba Eugenija Bacevičienę (telef.63.9343).

LITERATŪRA • DAILĖ • MOKSLAS

Dukart per Wellando kanalą

Kelionės išpūdžiai buriuojant į Klevelandą

B. STUNDŽIA

Apie Erie ežerą girdėjau daug pasakojimų, o dar daugiau teko skaityti. Ten rudens audros yra sudaužusios ir nuleidusios į dugną nevieną didelį laivą. Net ir vasaros metu per ežerą praužia uragano pobūdžio vėjai. Laimė, kad tokios audros vasaros metu trunka tik apie pusvalandį.

Pavojingas ežeras

Neseniai skaičiau aprašymą "Yachting" žurnale, kur vienas buriuotojas pasakojo savo pergyvenimus plaukiant iš Port Stanley, Kanados pusėje, į jachtų uostą Mentor netoli Klevelando. Jų nedidelę jachtą užklupo trumpalaikė audra. Vėjo greitis krante buvo 118 mylių į valandą. Tai patvirtino ir laivai, kurie tuo metu buvo ežere — jų vėjo greitmačiai rodė 120 mazgų. Tai labai stiprus uraganinis vėjas, kurio metu neatskirsi, kur dangus ir kur vanduo.

Ta maža jachta atlaikė audrą, nors keliolika motorlaivių buvo išmesti į krantą ar nuėjo į dugną. Per tą audrą žuvo keliolika mėgėjų jūreivių. Skaitydamas tą rašinį, buvau patenkintas, nes tuo metu ir aš turėjau tos pačios rūšies jachtą.

Vėjas ir bangos tai dar neviskas. Perkūnija yra dar baisnis gamtos reiškinys. Nežinau kada milijonai voltų gali pereiti per jachtą. Nedaug tokių atsitikimų pasitaiko, bet pasekmės būna bauginančios. Daug jachtų turi žaibolaidžius, bet jie, matyt, tinka tik "vaikiškiems" žaibams.

Ilga ruoša

Kelionei į Klevelandą tur būt pradėjau ruoštis prieš dvidešimt metų. Mat, dėl visokių kliūčių kelionę teko atidėlioti. Reikėjo dažnai keisti jachtas, ir tik "Nemira III" atrodė tinkama ilgesnei kelionei. Be to, reikėjo įgulą auginti. Tą vasarą mano sūnus Audrius ryžosi išbandyti savo jėgas tolimesniuose vandenyse.

Rugpjūčio viduryje pakėlėme Toronto įlankoje bures ir atsidūrėme Wellando kanalo priangyje. Saugumo sumetimais per kanalą leidžiama plaukti laivams nelengvesniems kaip viena tona ir netrumpesniems kaip 20 pėdų.

Neteko nė su vienu jachtos kapitonu išsišnekėti apie Wellando kanalą, todėl reikėjo remtis savo patyrimu.

Kanalas turi 8 šliuzus, kurie pakelia ar nuleidžia laivus iki Niagaros krioklio lygio, maždaug 110 metrų. Vienas šliuzas

yra apie 250 m ilgio, 15 m aukščio. Laivo plotis turi būti nedidesnis kaip 25 metrai.

Kad laivai nenutrintų savo šonų į cemento sienas, jachtos ir motorlaiviai dažnai apsirūpina šieno maišais. Šliuzai pripildomi vandens per 9 minutes. Tad galima išsivaizduoti, koks būna vandens kunkuliavimas ir kokias sroves reikia mažiems laivams nugalėti.

Kanalas garsus laivų eismu. Daugiau tonų praplaukia Wellando kanalą, negu kad per Panamos ar Suezio. Todėl reikia skaitytis su eile uždelsimų ir vėlavimų. Tai ypač liečia mažus laivus. Gal todėl jie už vieno šliuzo perėjimą moka \$3, pirmenybę turintieji prekiniai laivai — \$100, o už kanalo perėjimą viena kryptimi — \$800. Už \$100 skaitlinę nesimu atsakomybės — taip man pasakojo vienas jachtos vairuotojas.

Per kanalą

Paplaukę kanalą, sakyčiau, kokį pusmylį atsidūrėme prie pirmojo šliuzo. Paskambinęs telefonu į šliuzo vadovietę, pranešiau apie jachtos ilgį, tonažą ir greitį: jachta "Nemira III" ir t. t. "Gražus vardas", — atsiliepė balsas angliškai, — "mano dukterė irgi vadinasi Nemira". Tuo pasikalbėjimas pasibaigė, matyt, jo laukė kitas telefoninis pasikalbėjimas.

Prie įėjimo į šliuzą stovėjo dar dvi jachtos, kurių įgulos jau buvo pasiruošusios kilti augštin. Persimetęs pora žodžių su Audriumi, ir aš nutariau prie jų prisidėti. Atsidarė didžiuliai vartai, ir įplaukė į cementinę patalpą, aišku, be lubų. Vartams užsidarius, visos trys jachtos susirišo. Pati didžioji buvo prie sienos ir laikėsi už virvių, kurios buvo išmestos nuo viršaus.

Sudundėjo iš kažkur išeinąs oras, sukunkuliavo vanduo, ir mes pradėjome kilti augštin. Reikėjo tvirtai laikytis, nes kylančio vandens srovės tapė kelių tonų jachtas kaip vaikas žaistą vonioje. Ypač nelengva buvo šoninei jachtai. Gerai, kad jie turėjo 4 asmenų įgulą. Ir taip kartojosi per septynis šliuzus, iš kurių ketvirtame ar penktame reikėjo gerai pasitempti, kad jachtos nenukentėtų.

Be šliuzų, dar reikėjo praplaukti eilę tiltų. Kadangi mūsų jachta gana sunki, o variklis nestiprus, tai mes plaukėme paskutiniai, vis atsilikdami.

Turėjome baimės, kai vienas tiltas pradėjo leistis žemyn mums dar nepraplaukus. Galiu pasakyti, kad išmušė šaltas prakaitas. Tiltą prižiūrėtojas aišku žinojo, kad ne dvi, o trys jachtos turi praplaukti, bet, matyt, naktį užsižiopsojo. Iš viso naktį sunku buvo dirbti, be to, rūkas prisidėjo. Buvo nelengva nustatyti

atstumą, ypač prie stačių cementinių krantinių. Prieš kiekvieną tiltą ar šliuzą vis reikėdavo pusvalandį ar mažiau palaukti. Kartais tekdavo stovint prie krantinės praleisti laivą. Tie laivai, nors ir lėtai plaukdami, vilkdavo tiek vandens, jog atrodė ir mūsų jachtą su savimi nusineš.

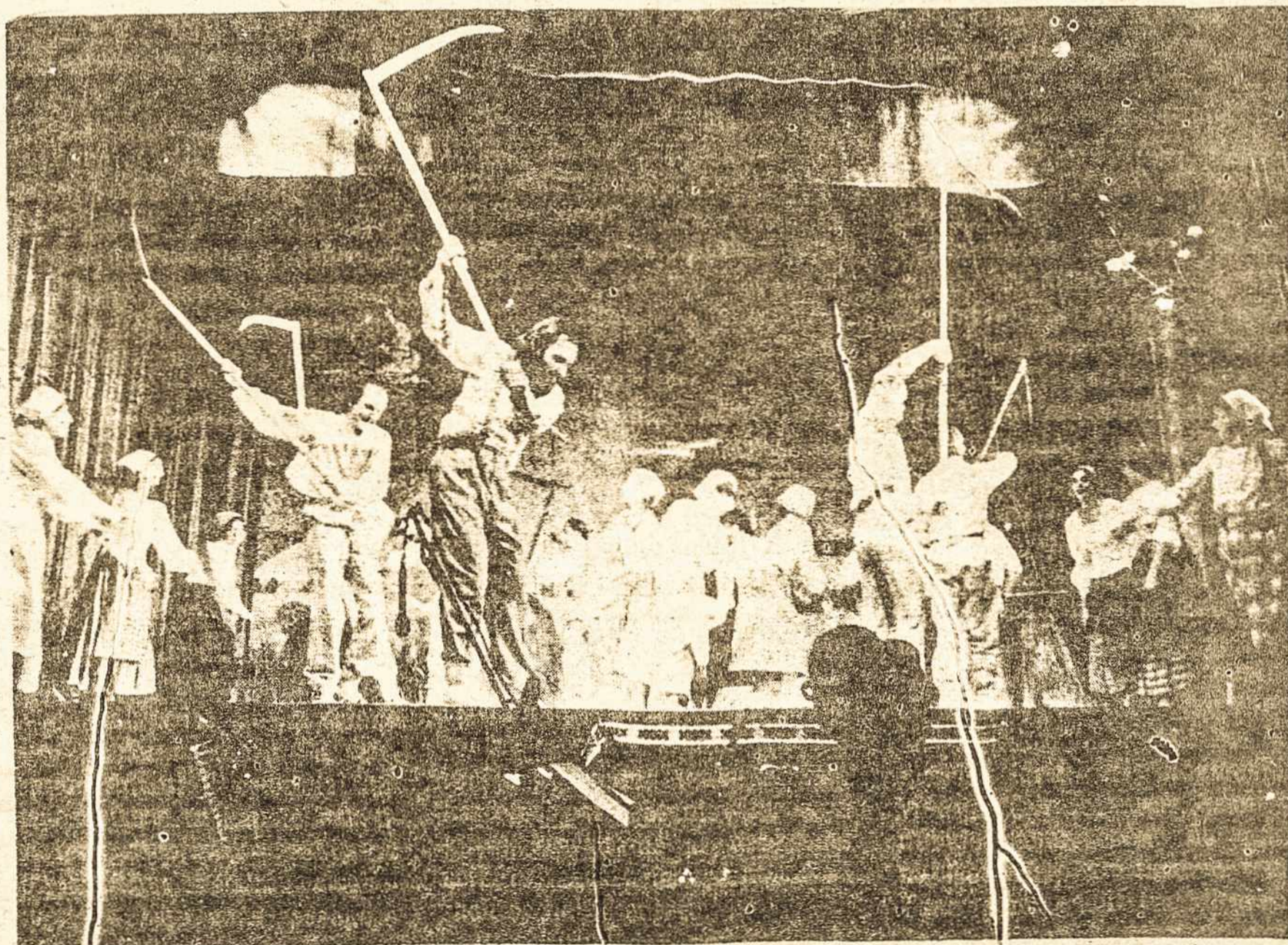
Praplaukus septynis šliuzus, atrodė, kad praplaukėm septynis pragarus. Iki paskutinio šliuzo teko plaukti su varikliu, rodos, 15 mylių. Tirštas rūkas darė varavimą nemalonų ir nelengvą. Ypač klaidino visokie atsišakojimai.

Jau auštant įplaukėm į paskutinį šliuzą. Ten nė prisirišti nereikėjo, nes vandenį kėlė tik kelis metrus. Dar praplaukę porą tiltų, atsidūrėme laisvėje.

Tarp buriuotojų yra paplitusi Murphy taisyklė: jeigu gali kas atsitikti, tai ir atsitiks blogiausiu laiku bei blogiausioje vietoje. Taip ir mums, esant viduryje kanalo, bene po vidurnakčio, trūko greitintuvo viela. Teko tamsoje apie variklį grabaliotis ir su ranka nustatyti dyzelio kuro teikimą. Iš ryto, vos išplaukę į laisvę, sustojome prisirišimo vietoje, skirtoje jachtoms ir motorlaiviams. Ten porą valandų nusenūdė, įplaukėm į "už kampo" esančią Port Colborne mariną. Ten pavyko aptvarkyti variklį.

Erie ežere

Mūsų kelias vedė į Dunkirk uostą. Vėjas buvo lengvas, bet po pietų išsismagino, ir turėjome uždėti audros priešburę — fokę.

Kultūros Židinio scenoj lapkričio 13 Washingtono-Baltimorės vyr. studentų ansamblis Malūnas šoka dalgių šokį muzikinėj pjesėj "Rugiapiūtė". Nuotr. R. Kisieliaus.

Baltiečių skulptūros paroda

Estų Meno Centras skelbia baltiečių skulptorių konkursą. Baigminė jų darbų paroda bus atidaryta Baltietiškųjų Studijų Puoselėjimo Draugijos (Association for the Advancement of Baltic Studies — AABS) studijų dienų proga 1978 m. gegužės 10 d. Toronto universitete. Ji truks iki dešimtojo tarptautinio skulptorių suvažiavimo birželio mėnesį Toronte. Skulptorių darbai bus atrinkti trijų narių vertintojų komisijos, sudarytos iš esto, latvio ir lietuvio.

Šios parodos tikslas — parodyti ką dabarties baltiečių skulptoriai kuria, pažadinti visuomenės dėmesį baltiečių skulptūrai ir sudaryti sąlygas parduoti darbus baltiečių meno

rinkėjams.

Darbai gali būti abstraktiniai arba realistiniai, lengvai kilnojami, paminkliniai, gilūs ar negilūs sienų bareljefai, biustai, statulos. Gali būti naudojama betkokia medžiaga: medis, audklas, raizgytas stiklas (plexiglass), elektra ir t.t.

Mums rūpi žinomų menininkų darbai ir kartu galimi nauji talentai, kuriuos norime padrasinti.

Piešiniai, nuotraukos, nedideli modeliai numatomų skulptūrų arba patys darbai turi būti atsiųsti į Torontą iki 1977 m. spalio 1 d. Iš tų darbų bus sudaryta keliaujanti paroda ir veiks visą spalio mėnesį. Tuo metu bus jieskoma užsakytojų. Kūriniai turi būti pritvirtinti

prie kartono, tinkamai paruošti parodai (tik be stiklo ir rėmų). Prie jų turi būti pridėti įrašai, pažymint kampe dydį, medžiagą, kainą, pavardę ir autorius arba savininko adresą. Skulptoriai, kurie gaus užsakyimus, gaus atitinkamą pranešimą ir užbaigtus kūrinius turės atgabenti į Torontą iki 1978 m. balandžio 1 d., kad galėtų būti kataloguoti AABS parodai.

Baigminė paroda bus sudaryta iš užsakytojų kūrinių, iš tinkamų pasiūlytųjų ir jau turimų skulptūrų — originalių arba reprodukcinų.

Iš parodos dalyvių skulptorių bus imamas minimalinis \$3 mokestis už patarnavimus. Kiekvienas skulptorius turės pats pasirūpinti savo darbų transportu ir drauda.

Informacijų ir registracijos blankų reikalu rašyti:

Estonian Art Centre
c/o Mall Palm Puhm
28 Riverside Cres.
Toronto, Ont. M6S 1B6
Canada
Tel. 762-4394

Estijos nepriklausomybės ženklai, kurie išreiškia estų ryžtą atgauti prarastą tautos laisvę

D u k a r t p e r . . .

Ta diena buvo visų sunkiausia: nemigo naktis, sunkus darbas kanale ir dabar stiprus vėjas. Pasiekę uostą, miegojome kaip maišai.

Sekė visa eilė uostų, kuriuose teko sustoti: Erie, Ashtabula, Mentor ir Wildwood jachtų uostas Klevelande. Turėjome, palyginti, gražų orą ir palankų vėją. Per savaitę tik vieną kartą lijo. Tik iš Dunkirk į Erie teko dyzelio variklį panaudoti ir su juo plaukti apie 50 mylių. Beveik apkurtoje nuo variklio triukšmo.

Vieną dieną ir vieną vakarą paviešėję Klevelande, rugpjūčio 23 d. vėl pakėlėme bures kelionei į namus.

Kad mūsų buvimas Klevelande buvo malonus, turime dėkoti Petukauskų šeimai, D. Kižiui ir P. Gaižūniui. Tarp kitų, jachtą aplankė "Dirvos" redaktorius V. Gedgaudas, veteranas buriuotojas, su kuriuo teko kartu mokytis Klaipėdos buriavimo mokykloje.

Atgal į Ontario ežerą

Audriui vienai dienai pasilikus Klevelande, jo vietoje buriavo A. Andrašūnas ir E. Kižys. Svečiams Mentor uoste išlipus, patraukėm toliau. Grįžimui atgal oras pablogėjo. Palikus Klevelandą, ten taip pylė lietus, kad per gatves nebuvo galima pereiti. Iš Ashtabulos pasiekus Erie ir jau prisirišus prie krantinės, prapliupo lietus, ėmė žaibuoti ir perkūnas trankytis, kad net daugeliui pastogėje neramu buvo sėdėti. Ir rytojaus dieną pranašavo blogą orą ir perspėjo neplaukti į atvirus vandenius.

Gal būtume dar vieną dieną ten praleidę, bet vieno fabriko smarvė mus išvarė į kelionę. Apie pietus pradėjo lyti ir perkūnija dundėti. Čia pat pašonė

je buvo menkai nuo vėjo ir bangų apsaugotas, bet romantiško vardo uostas Barcelona. Kelias minutes pasvyravę, žaibams skrodžiant juodus debesis ir lietuvi pilant kaip iš kibiro, apsisprendėme plaukti į uostą. Vėjo gūšiai siekė iki 35 mazgų. Inkaras įsmigo į uosto dugną, o mes sulindome į kajutę. Lijo dar kokias 3 valandas ir tik apie 20 val. nusiyrė su pripučiamais valtimis į krantą.

Iš ryto nusiyrus į pakraštį, prisistatė vienas žmogus ir pasiūlė padėti. Jis nuvežė mus į Westfield miestelį, parodė savo vaistinę ir aprūpino šaldytuvą ledu. Tokių gerų vyrų, buriuotojų, teko tik JAV sutikti.

Esant geram vėjui, iš Barcelonos plaukėm į Port Colborne ir rytojaus dieną, t.y. penktadienio rytą, planavome leisti per Wellado kanalą. Susipažinome su kitų jachtų įgulomis, Trys jachtos ir vienas didžiulis trimaranas (trijų liemenų laivas) iš įvairių didžiųjų ežerų uostų plaukė į Floridą pastoviai apsigyventi.

Vienas vietinis buriuotojas, kurio jachtą pastebėjome įplaukdami į kanalą, pasigyrė vedęs lietuvę. Jis pats esąs jugoslavas. Jis mus nuvežė į miestą apsipirkti. Gana malonus vyras, be to, atrodė kaip ir pusiau giminaitis.

Antrą kartą per kanalą

Rytojaus dieną, 9 v.r., jau beldėmės į šliuzo vartus. Už pusantros valandos pasigirdo per telefoną atsakymas. Už valandos, už dviejų, už pusvalandžio... Ir tik 15 val. atsidarė šliuzas. Buvo karšta, saulėta diena. Pirmąsias 15 mylių buvo nesunku plaukti. Mūsų vilstinę sudarė penkios jachtos, vienas vilkikas ir nedidelis olandų prekinių laivas "Gabriela" iš Aruba salos, esančios Venecuelos pašonėje.

Tik apie 18 val. pasiekėm VII

šliuzą. Čia vėl prasidėjo laukimas. Pirmenybė didiesiems laivams! Plaukimas žemyn buvo lengvesnis. Nejaudėm verdančio puodo kunkuliavimo ir stiprios srovės. Kol pasiekėm pirmą šliuzą, jau buvo 1 v. nakties. Visos jachtos pasiliko kanalo priekyje, o mes patraukėm į Port Dalhousie jachtklubą, kur praleidome likusią nakties dalį.

Su geru vėju apie 16 v. pasiekėme Toronto salas. Tuo laikui įsismagino lietus. Vakarinė įplauka į Toronto įlanką buvo uždaryta, mat, vyko aviacijos šventė. Policijos valtytys saugojo, kad niekas neprisiartintų prie parodos kranto. Teko prieš vėją stumtis prie rytinės įplaukos.

Lygiai po dviejų savaičių ir septynių valandų vėl pririšome jachtą savo stovėjimo vietoje.

Ežerai ir pusiaujas

Buriavimas dideliuose ežeruose primena plaukimą per pusiaują. Buriuojant prieš porą metų iš Tahiti į Havajus, apie savaitę teko būti pusiaujo zonoje. Nepastovūs vėjai, dienos bei naktys be vėjo, perkūnijos ir lietus buvo mūsų palydovai.

Senais laikais, kai dar visokie varikliai ir mašinos nebuvo išrastos, jūreiviai, kepinami karštos atogrąžų saulės, plūduriuodavo savaitėmis be vėjo. Čia, ežeruose, dažniausiai vėjas nutyla prieš vakarienę, todėl apie tą laiką visi skuba į artimiausią uostą. Vandenyne nei uostų, nei krautuvių, nei gėlo vandens nėra. O jeigu ilgai plūduriuojant be vėjo vanduo ar maistas išsibaigia?

Kiek atsimenu, Baltijos jūroje labai nedažnai pasitaikydavo, kad vėjo nebūdavo. O kai jūroje pakyla pasatų vėjas, tai per parą nuplaukiama 120-160 jūrmilių (ežeruose 30-70 mylių į dieną).

T. Ž.

• 200,000,000 AND LITHUANIA BY Algirdas Gustaitis. Leidinys 20 psl. Išleido Lietuvių Dienos, 4364 Sunset Blvd., Los Angeles, Calif. 90029, Kaina pusantro dolerio.

Knygutė pilna sutrauktų žinių apie lietuvių tautą nuo seniausių laikų iki lietuvių susideginimų, protestuojant prieš Sovietų Rusijos okupaciją. Vertingas lietuvių kalbos medis, puikiai vaizduojantis lietuvių kalbos skirtingumą. Daugybė kitų vertingų žinių.

Knygutės pirmą laidą puikiai įvertino JAV ambasadorius Nepriklausomai Lietuvai dr. Norem, Lietuvos atstovas JAV-se Kajekas, Lenkijos karo attache Neprikl. Lietuvai pulk. Mitkiewicz, latvių spauda, lietuvių spauda įvairiuose kontinentuose.

Leidinėlis labai tinka jaunimui ir kitataučiams.

• Daugiausia tie peikia, kurie mažiausiai veikia

MŪSŲ ŽINIOS

JAUNIEJI IDEALISTAI

Kad jaunimas yra dosnus — tai mažai kam naujiena. Daug kas dar atsime na savąsias jaunas dienas, sapnus, polėkius ir, kas svarbiu — konkrečius atliktus žygius ir darbus.

Kad šių dienų mūsų jaunimas, gal daugiau negu kada, yra atviras visom problemom, ryžtingas ir išradingas, kartais, net kovingas — tai kasdienė mus supanti patirtis.

Sekmadienį, birželio 19 dieną S. Paulo Saleziečių Teologijos Institute (Rua Pio XI, 1100; Alto da Lapa), rašančiam šias eilutes teko iš arti stebėti, net ir kiek jeiti „savitais atsiminimais“ dvejuose tikrai idealių jaunuolių suvažiavimuose. Jie buvo atvykę net iš kelių skirtingų vyskupijų ir gausių parapijų.

Buvo įdomu sekti jaunųjų (ar kiek subrendusių) vadinamų „MISIŲ PARGALBININKŲ“ sudėtinga, gerai paruošta dienotvarkė.

Netrūko rimtumo ir susikaupimo, bet buvo apstu ir humoro bei geros, pakilių nuotaikos — paskaitose, vaidinimuose, dialoguose. Atrodė dalyvauti ir dvasios ir mokslo ir pasilinksminimo parengime.

Šie saviveiklūs jaunuoliai — vyrukai ir merginos — jau yra ar dar ruošiasi būti didele pagalba parapijose ar net Brazilijos indėnų misijose. Dieve, padėk jiems.

Antrasis ansamblis — sudėtas iš jaunučių ir paauglių — buvo „DVASINIŲ PAŠAUKYMŲ UGDYMO“ programoje.

Vietoj paskaitų, čia daugiau reiškesi asmeniniai pergyvenimai ir liudijimai tų, kurie jau buvo ištyrę savo religinį pašaukimą ar jame jau pagyvenę — radę savo pasirinktame pašaukime Saleziečių kongregacijoje pilnutinį savo gyvenimo įprasminimą, pasišvenčiant Dievui ir žmonėms, ypač jaunimui mokyklose, parapijose ar misijose.

Buvo iškelta ar pabrėžta mintis, kad tarp visų kilnių profesijų — pašaukimų pats kilniausias ir dosniausias bei įdomiausias — yra kunigo ir misionieriaus pašaukimas.

Iš tikrųjų tarp „i a b d a r i n g i a u s i ū j ū“ — „m a i s b e n e f i c i e n t e s“ įprastai yra įskaitomi: gydytojai, mokytojai ir kunigai.

Avantiūras mėgstantiems yra patrauklūs: jūreiviai, lakūnai, astronautai, misionieriai.

Žinoma, dienotvarkė buvo papildyta skaniais užkandžiais (jų pačių atsižežtais), vėliau — Saleziečių paruoštais pavakariais, futbolo rungtynėmis ir šiaip laisvalaikio pramogomis.

Tarp visokių tautinių kilmių (virš šimto dalyvių) norėjosi turėti ir vieną — kitą lietuviuką — lietuvaite. O gal jie nori saviveikliai ir atskirai — kaip skautai ar ateitininkai ar šiaip kaip „laisvi savanoriai“ — ką nors panašaus suruošti? ..

Dalyvavęs
P.M. Urbaitis, SDB

LIETUVIŠKOS PLOKŠTELĖS

Dainų ir arijų rečitalis. Sol. J. Vaznelio įdainuota: Augo girelė, Tamsioj naktelė, Nejaugi vėl, o Dieve, Dzūkų kraštas, Žalioj lankelė, Laikrodis, Klajūnas, Operų arijos: Don Carlos — Sevilijos kirpėjas. 6 dol.

Yakutis. Sol. K. Yakučio dainos: Vai didi, didi girios medeliai, Aš jaunas eisiu, Tėvas su močiute savo, Oi mergyte, Rūta, Dul, dul, dūdelė, Tykiai, tykiai Nemunėlis teka, Stasys, Kur bakūžė samanota, penkios arijos iš operų. 6 dol.

Stasys Baras. Sol. S. Baras dainuoja operų arijas su Stuttgarto simfonijos orkestru: Radvila Perkūnas, Karnavičiaus, Dangus ir marios, Ponchielli, Harmonija

slaptinga, Puccini, O kad mane paskirtų, Verdi, Tave dangus, Halevy, Gėlė, kurią man dovanojai, Bizet, Eit vaidinti, juokis, pajace, Leoncavallo, ir k. Nauja laida. 7 dol.

Čia mano brangioji Tėvynė. Lietuvos dainų rinkinys. Solistų E. Kuodžio ir J. Girijoto duetai: Gimtinės dangus, Čia mano gimtinė, Jaunystė, Aukštai dangus, Plaukė žaselė, Oi, užkilokit vartelius, Dainavos merginos, Prasmingos dienos, Mes medžioti girion ėjom. Upelis, Buriotojų daina, Kapitone, Pašauk vardu, Skrenda paukščiai. 6 dol.

Jūros lopšinė. Solistų įdainuota: Tu ateik į pasimatymą, Jūros lopšinė, Kad žaliuotų rūta, Skubu gyventi, Kauno tango, Mano tėviškei, Jauna naktis, Motinos šviesa, Pavasaris gimtinėje, Bėki, traukiny, Baltija, Jeigu tau sunku, Ežero šviesa, Tavo mielos akys. 7.50 dol.

Svajonių sodas. Solistų dainuojama lengvos muzikos kūriniai: Žaisliukai, Svajonių sodas, Žiedai, žiedai, Spinduliai, Pelėda, Tolyn aš joju, Tu man atleisk, Vinguriavo takelis, Su tavim kartu, Prie ugniakuro, Gimtojo miesto žiburiai, Žalioj stotelė. 6 dol.

Šios bei kitos plokštelės gaunamos: Darbininkas, 341 Highland Blvd., Brooklyn, N.Y. 11207.

PADĖKA

Liepos 3 d. buvo atlaikytos Mišios už a.a. JONO DIMŠOS vėlę. Velionies žmona Veronika nuoširdžiai dėkoja Mišias atlaikiusiam kun. P. Rukšui, Broliukams ir visiems dalyvavusiems pamaldose.

METINIŲ MIŠIOS

Mišios už a.a. ELZBIETĄ ŠUKIENĘ, 10-tų mirties metinių proga, bus laikomos Zelinoj šio mėnesio 9 d., šeštadienį, 7,30 val., o šv. Kazimiero p-jos koplyčioj Mookoj — tą pačią dieną 19 valandą.

... opozicija prieš politinę priespaudą, idėjinį terorą, dvasios išprievartavimą yra visai sveikintinas reiškinys. Nes tai parodo, kad tauta moralškai dar yra sveika, kad jos pozityvios jėgos dar nepalaužtos ...
J. ERETAS

Lietuvių šeimos kalba yra lietuvių kalba

Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica
HOMENS—SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

ISIGYKITE

208 puslapių ir 350 fotografijų leidinį

PENKIASDEŠIMTMETIS—CINQUENTENÁRIO

apie lietuvius Brazilijoje nuo 1867 iki 1976 metų Gaunama klebonijose, paštu ir pas platintojus.

Kaina 50 kruzeirų.

MALDA UŽ LIETUVĄ

Dieve, pažvelk į Lietuvą, šiandien einančią skaudžiu kryžiaus keliu. Teatneša ši sunki dalia ne pražūtį, o tautos prisikėlimą. Per nusikaltimų debesis tepasiekia Tave, dangiškasis Tėve, mūsų atsiprašymo balsas, nes sunkūs nusikaltimai it pančiai geležiniai prislėgė mūsų tautą. Daugelis jos vaikų nebemato Tavęs ir savo amžinojo tikslo. Tepraestina greičiau ta kančios taurė pro mūsų tautą. Kol Tu, Viešpatie, pasilenksi prie savo kenčiančių vaikų, padėk kantriai ir ištvermingai pakelti priespaudos našta, kuri temdo mums saulę ir skaudina širdį. To prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA CHUVAS DE TODOS OS TIPOS, PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS MINI-BOMBREINHAS, TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Ind. B. B. B. B. B.

L. S. S. S. S.

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0377 - (Res. 274-1866)
30p Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

STOVYKLOS VARDAS

Birželio 26 po lietuviškų pamaldų, Jaunimo Namuose susirinko du tuzinai žmonių besidominčių lietuviškos sodybos vardu. Konkurso buvo atsiųsta 68 vardai. P. Jonas Valavičius pravedė balsavimus. Pirmą kartą buvo balsuota už visus pasiūlytus vardus. Antrą kartą tik už tuos, kurie per pirmąjį balsavimą gavo bent vieną balsą. Antrojo balsavimo rezultatai buvo tokie: „LITUANIKA“ gavo 10 balsų, „ANTROJI LIETUVA“ — 3, „LELIŪNAI“ — „ROMUVA“ ir „PILĖNAI“. Konkurso komisija turės spręsti, ar šie balsavimai nulems sodybos vardą.

IMIGRANTO SAVAITĖ

Brazilija yra tautų mišinys. Tik per jvairių tautų ir net kontinentų ateivius — imigrantus Brazilija pasiekė dabartinį techninį ir kultūrinį lygį, kuris jai užtikrina vis didesnę pažangą ir gerbūvj ateityje.

Patys brazilai nelinkę apie tai galvoti ir dar mažiau linkę tai pripažinti. Betgi ir šioj srity matosi tam tikras išsivystymas, pažanga. Štai, Osasco Prefektūra jau skelbia IMIGRANTO SAVAITĖ, kuri bus minima ateinančio rugsėjo (setembro) mėnesį. Šia „savaitė“ norima pagerbti kiekviena tauta, kurios nariai, kaip imigrantai, prisidėjo prie Brazilijos techninio ir kultūrinio pakilimo. Tačiau savaitės rengėjai tiek tą tautą „pagerbs“, kiek ji pati mokės prisistatyti. Todėl ir kviečia visus imigrantus šioj savaitėj dalyvauti per savo atstovus. „Kiekviena šalis čia galės pasirodyti, rašoma pranešime, per savo folklorinius ansamblius (dainos, šokiai, vaidinimas, orkestras..), liaudies meno paroda, vaizdinius filmus, skaidres bei kitas komunikacijos priemones, kuriomis perduos charakteringiausias savo kultūros bruožus“.

Platesnė programa bus paskelbta vėliau. Tačiau lietuviams jau reikėtų turėti omeny ir šį tarptautinio mąsto įvykį ir jam iš anksto ruoštis.

LKB KRONIKŲ III TOMAS

Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos Rémėjų Sąjunga jau išleido 3-čią tomą, kur surinkti Lietuvos Katalikų Bažnyčios KRONIKOS numeriai nuo 16 iki 22.

LKB KRONIKA yra nepaprastos reikšmės istoriniai dokumentai, slapta rašomi ir leidžiami persekiojamųjų tikinčiųjų okupuotoje Lietuvoje. Ten konkrečiais

faktais parodomas žiaurus tikėjimo persekiojimas mūsų Tėvynėj.

LKB KRONIKA išleista atskirai rom knygom italy ir vokiečių kalbom; jau verčiamos į anglų, ispanų ir kitas kalbas. Portugaliskai kartas nuo karto patiekama vietinei brazilų spaudai vieną kitą ištrauką ar apybraižą.

Pirmiausia LKB KRONIKA turi paplsti pačių mūsų tarpe, kad ją skaitydami, semtumės iš ten dvasinės stiprybės ir jungtumės į didžiąją žūtbūtinę kovą už tautos ir religijos laisvę; ir galėtumėm perduoti kitiems, ypač gi jaunajai kartai, nepalaužiamą lietuvių tautos didvyriškumą.

LKB KRONIKOS I, II ir III tomą galima gauti abiejose lietuvių klebonijose. Auka: 30 kr. (LKB Kronikos leidėjų sutikimu, už čia, Brazilijoje, parduotas knygas surinktas pelnas yra skiriamas paremti panašiai spaudai portugališkai. Todėl su dėkingumu priimama ir didesnė auka).

PROF. A. KLIMO "PADALAI"

Brazilijos paštui įsivedus cenzūrą užsienio spaudai įsileisti, prof. Klimo jau seniai iš JAV išsiųstos dvi „padalų apie lietuvių kalbą“ siuntos mus pasiekė tik birželio 21 d., jam jau išskridus. Kas jų dar pageidautų, gali kreiptis į ML administraciją. Jų yra nedidelis kiekis.

ĮSVYKO Į SVEČIUS

Praeitą savaitę Birutė Bagdžiuvienė su sūnumi Ričardu išvyko į RECIFE, pas dukterį Ceciliją ir žentą Juozą Ratkevičių. Žada ten pasisvečiuoti porą savaitių.

ATSVENTĖ JONINES

LKB-nės choro pirmininkas Jonas Bagdžius su choristais, giminėm ir draugais atsventė JONINES savo sodyboj Caucaia. Šeštadienio vakarą turėjo linksmą laužą, o sekmadienį su visais 45 svečiais kepė — valgė „churrasco“ ir linksminosi.

SKAUTŲ ĮSVYKA

Birželio 25-26 Palangos tūnto skautai turėjo puikią iškylą į gamtą. Juos pakvietė visai svetimi — Ernesto Vitiello (italas) ir Maria Albertina (portugalė iš Maderos salos), geri Pumpučių kaimynai, į savo ūkį Guararemoj, prie Sta. Isabel. Ten nuvyko 30 asmenų — 25 skautai ir 5 suaugusieji.

Ūkis tikrai puikus: 600 medžių miširinkų, paskui gal net daugiau kriaušių, „kaki“, keliu rūšių ba-

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAI
VERA ir JONAS BRATKAUSKAI.

Jedviem nuoširdi padėka ir geriausi linkėjimai.

Administracija

nanų, „tamarindu“ ir kt. Pievosė ganosi galvijai (vaikai galėjo gerti šviežio, vos pamelžto tikro pieno); vienoj vietoj trykšta šaltinis, iš kur susidaro keli ežerėliai, kuriuose galima ir maudytis..

Skautai, vos nuvykę šeštadienį rytą pasistatė palapines — ir jose įsikūrė.

Vakare — laužas su skautiška programa.

Sekmadienį iškylai davė itin religinį toną atitinkami pašnekesiai ir Mišios, kurias laikė kun. Pet. Rukšys, ir kurioms dalyvavimą paruošė patys skautai.

Išvyka paliko labai malonų prisiminimą. Ir dėkingumą vaišingiems ūkio savininkams — bičiuliams.

PAMALDOS CASA VERDE

Pirmąjį liepos sekmadienį lietuvių Mišios C. Verdėje buvo už a.a. Andrių Stankūną pirmųjų metinių proga. Į pamaldas susirinko daug tautiečių — ne tik iš C. Verdės, o ir iš Mookos, V. Zėlinos ir kitų vietovių. Ypač daug broliukų. Keli choro nariai pravedė giesmes atnaujintoj, skambioj N.S. das Dores bažnyčioj.

Velionies žmona pakvietė gausius dalyvius į namus „arbatėlei“, kuri buvo apsti ir skaniai paruošta. Tad taip besivašinant, savaitme prasidėjo viena kita daina, primenanti Tėvynę ir toli prabėgusius laikus.

KAS TURI GERŲ, GRAŽIŲ IR PIGIŲ PALAPINIŲ parduoti mūsų SKAUTŲ STOVYKLAI — gali pranešti ML administracijai: telef. 273-0338.

VYSKUPAS ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Birželio 28 dienos vakarą šv. Kazimiero p-jos klebonijoj lankėsi regioninis vyskupas, Dom Luciano. Atvyko pasveikinti tris Petrus (t. Daugintį, kun. Urbaitį ir kun. Rukšį) ir pasitarti sielovados reikalais. Jis susirūpinęs ir vietinių religiniu aptarnavimu.

Vyskupas sveikai nustebo sužinojęs, kad São Paule vien tik lietuviškų parapijų registruose surašyta 17.000 lietuvių ir kad, pagal statistikas, jų daugiausia (8,900) kaip tik tai jo regione (São Paulo rytuose — Leste) — daugiau nei visuose kituose regionuose.

Šv. Kazimiero parapijos ARCHYVUI — MUZIEJUI — BIBLIOTEKAI yra reikalingos SPINTOS (ARMĀRIOS), kad ir vartotos.

Kas turėtų atliekamų spintų, prašomas pranešti, kad ir telefonu 273-0338.

VEIKLOS KALENDORIUS

VII.17-24: numatyta skautų stovykla.

Liepos 30, šeštadienį, 10,00 val. prieš piet, PLIAS susirinkimas pas inž. Leonardą Mitruli, jo vasarvietėje — Raposo Tavares.

SEMANARIO NOSSA LITUANIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsável
Dr. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr. Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kelbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.